

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11919/2024
03.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., Република ..., ББ из ..., Република ... и тужиле ВВ из ..., Република ..., чији је пуномоћник Бранислав Херцег, адвокат из ..., против тужених Града Новог Сада, кога заступа Градско правобранилаштво Града Новог Сада и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате накнаде за фактичку експропријацију, одлучујући о ревизији туженог Града Новог Сада изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3366/23 од 27.03.2024. године, у седници одржаној 03.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог Града Новог Сада изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3366/23 од 27.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог Града Новог Сада изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3366/23 од 27.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4282/22 од 15.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, утврђен је прекид поступка у делу у ком је тужбеним захтевом тражено да суд обавезе тужене Град Нови Сад и Републику Србију да тужиоцима солидарно исплате укупан износ од 4.249.831,68 динара и то тужиоцима АА и ББ износ од по 1.062.457,92 динара и тужили ВВ износ од 2.124.915,84 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате и за обавезивање тужених на солидарну исплату накнаде трошкова поступка са припадајућом законском затезном каматом, с тим да ће се поступак наставити када се за то испуне услови из члана 225. став 1. ЗПП. Ставом трећим изреке, тужбени захтев је усвојен у преосталом делу. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени Град Нови Сад да исплати тужиоцима износ од укупно 1.105.200,48 динара и то тужиоцима АА и ББ износ од по 276.300,12 динара и тужили ВВ износ од 552.600,24 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 15.09.2023. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени Град Нови Сад да

тужиоцима надокнади трошкове парничног поступка у износу од 467.029,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 3366/23 од 27.03.2024. године, ставом првим изреке, одбио жалбу туженог Града Новог Сада и потврдио пресуду Основног суда у Новом Саду П 4282/22 од 15.09.2023. године у целости у односу на тужени Град Нови Сад. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог Града Новог Сада за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени Град Нови Сад је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији туженог.

Предмет тражене правне заштите је исплата тужиоцима накнаде за део кат. парцеле .../... КО ... у површини од 362м² у ком делу је ова парцела планским документом предвиђена за јавну површину – улицу, односно линијски објекат јавне намене – улицу и према фактичком стању тај део се користи као саобраћајна површина и доступан је за коришћење неограниченом броју лица за јавни саобраћај. Побижана одлука којом је тужбени захтев тужилаца усвојен и досуђена им накнада у висини тржишне вредности за фактички одузетих 362м², сразмерно величини сувласничког удела сваког од њих, донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање, а ревизијом туженог се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревидент уз ревизију није доставио другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужиоци су, као формални супарничари, на основу одредбе члана 205. Закона о парничном поступку, тужбу ради накнаде за одузето земљиште поднели 30.05.2022. године, а вредност предмета спора за тужиоца АА и ББ је 1.062.457,92 динара и за тужиљу ВВ 2.124.915,84 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе ни за једног од тужилаца, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 303. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**